

In memoriam Halász János

Június 26-án veszünk végső búcsút Halász Jánostól, az Alkalmazott és Környezeti Kémiai Tanszék címzetes egyetemi tanáráról a Dugonics temetőben. Diplomája megszerzésétől, 1973-tól volt a tanszék oktatója.

Halász János 1948. március 26-án született Gyulán. 1967-ben érettségizett Battonyán, és 11 hónapos sorkatonai szolgálat után kezdte el egyetemi tanulmányait a JATE TTK vegyész szakán, ahol 1973-ban végzett kizárólagosul. Végzését követően a JATE alkalmazott kémiai tanszékére került tanársegédként, majd 3 éves aspiráns-időszakot követően adjunktusként tevékenykedett. Egyetemi doktori értekezését 1976-ban védte meg, majd 1985-ben megszerezte a kémiai tudomány kandidátusa fokozatot. Másfél éves poszt-doktori ösztöndíjas (University of Kentucky, Lexington, USA) távollétet követően 1988-ban nevezték ki egyetemi docenssé.

Kutatómunkáját a tudományos diákkör kereteiben a JATE Fizikai Kémiai Tanszékén kezdte. A poszt-doktori tanulmányok alatt a Fischer-

Tropsch-reakció területén tevékenykedett, majd 1988-tól a módosított zeolit és mezopórusos katalizátorokon lejátszódó oxidációs folyamatokat vizsgálta.

A 90-es évek elejétől foglalkozott környezetvédelemmel, mind az oktatási, mind a kutatási területen, ez utóbbi elsősorban a környezeti katalízisre irányult.

Bátran fordulhattak és fordultak is hozzá a hallgatók mindenféle problémájukkal, ha szakot akartak váltani, vagy végzés után állást kerestek. Jutott ideje a családjára is, imádta gyerekeit, unokáit.

Tudományos munkáját 70 nemzetközi, 15 hazai folyóiratban megjelent referált tudományos közlemény mellett 150 konferencia-előadás vagy poszter jellemzi, ezek idézettsége a 450-et közelíti. Oktatói munkássága során 12 egyetemi jegyzet szerzője

vagy társszerzője, szerkesztője volt.

Száznál több projektműködés, több mint 200 hallgató diplomamunkáját vagy szakdolgozatát irányította témavezetőként, míg a vezetésével készített tudományos diákköri dolgozatok száma eléri a 60-at, amelyek közül OTDK kiemelt vagy első helyezéssel 13 részesült, PhD (doktori) hallgatói közül öten sikeresen védtek meg értekezésüket.

Oktatói tevékenységének elismertségét jelzi a kémia-fizika szakos hallgatók által a legjobb oktatóknak adott Ezüstkréta díj (1993 és 1994), az Országos Tudományos Diákköri Tanács Mestertanár címe (1992), a környezetvédő szakos hallgatók Legjobb oktató díja (1995), a vegyész és kémia szakos hallgatók által megszavazott Az év oktatója (1999 és 2002) kitüntető cím, az SZTE TTK Aranykréta díja (2002), illetve az Ipar a környezetért alapítvány által 2003-ban adományozott Oktatói díj.

Oktatás- és tudományos szervezési munkája is sokoldalú volt. A környezetvédelem terén kifejtett kutatói és oktatói munkásságáért 2012-ben

megkapta a Magyar Köztársaság Lovagkeresztje kitüntetését.

Bátran fordulhattak és fordultak is hozzá a hallgatók mindenféle problémájukkal, ha szakot akartak váltani, vagy végzés után állást kerestek. Jutott ideje a családjára is, imádta gyerekeit, unokáit. Lelkesen sportolt, futballozott, pingpongozott a különböző egyetemi bajnokságokban. A tanszéki bulikon szívesen főzött, és ezen tapasztalataira alapozva benevezte az Alkimisták csapatát az egyetemi Alma Materál pörköltfőző versenyre is, elnyerve egyszer a bronz, majd az ezüst fakanalat is. Idén már nem tudott részt venni ezen, de tiszteletére elindultunk, és égi segítségével elnyertük az arany fakanalat.

2011-ben történt nyugdíjba vonulása után is ugyanolyan lelkesedéssel és mennyiséggel dolgozott, mint előtte. Bár nem volt teljesen egészséges, június 12-én, kedden még a másnapi vizsgáztatást tervezte, de szerdán már hiába vártuk.

Emlékét megőrzi kollégái, tanítványai. Nyugodjék békében!